

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1100. Usque Ad Annum 1143

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90117999

§. 2. Antipapæ Literæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66385](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66385)

bis Ecclesias eadem vecordia spoliavit, Sæcul. XII.
 cumque nemo Christianorum id obsequii A. C. 1130.
 ei præstare vellet, calices aureos atque
 Crucifixi simulacra a Judæis confringi
 jussisse ferebatur.

Is pridem congefferat opes innume-
 ras; ampli enim erant paterni census,
 quos exactionibus consuetis in Curia Ro-
 mana, & in Legationibus susceptis auxe-
 rat; has itaque cum in populum ad fas
 & nefas venalem ac in plerosque Opti-
 mates distribuisset, omnium favorem ita
 sibi conciliavit, ut Innocentius Papa ejus-
 que Sectatores ubique a Leonis obfidio-
 ne includerentur. Nec ipsis pedem ef-
 ferre licebat, nec alii sine vitæ periculo
 ad Papam pervenire poterant. Itaque
 rebus suis ita in angusto positus, Innocen-
 tius Roma exire & in Franciam fugere
 statuit. Tum duabus triremibus secre-
 to instructis, cum omnibus Cardinalibus
 suis Tiberi se commisit, excepto Conra-
 do Episcopo Sabinensi, quem Romæ Vica-
 rium suum reliquit. Sic per ostia Tibe-
 rina in mare devectus portum Pisanum
 feliciter attigit.

§. II.

Antipapæ Literæ.

Interea Petrus Episcopus Portuensis, Car-
 dinalium Anacletum sequentium prin- Apud Mat-
 cepts, ad quatuor præcipuos Innocentii mesb. I. hist.
Tt 2 Car. nov.

Secul. XII.
A.C. 1130.

Cardinales, videlicet, Guilielmum Praenestinum, Matthæum Albanensem, Conradum Sabinensem, & Joannem Ostiensem, qui ipsi priores scripserant, epistolam dedit, in qua dicit: *Unde vos tali modo Papam eligere didicistis? in angulo, clanculum, & in tenebris? si Papam vestrum Honorio mortuo succedere voluistis, cur eum ad huc vivere affirmabatis? Ipsi utique cognoscere potestis, nullum esse, quod fecistis contra Canones, me in scio, me, inquam, Decano vestro. Sed nec Seniores vestros vel vocastis, vel expectastis, cum sitis juniores & numero pauci. Sed Deus cito viam ostendit, qua molimini vestro adversaremur, cum Fratres vestri Cardinales cum omnibus Clericis, rogante populo, & viris, quos summa Dignitates commendant, consentientibus, publice, in meridie, Petrum Cardinalem, futurum Papam Anacletum, elegerunt. Hunc Ecclesia recipit, Barones invisunt, nosque eundem vel ipsi, vel per nuncios nostros adimus. Rapinas & crudelitatem, quam objicitis, nescimus. Quicumque ad Anacletum veniunt, Patrem communem consulturi, & causam suam exposituri, benigne excipiuntur, & sorte sua contenti recedunt. Tandem vos sanæ rationi & vobismet ipsis reddite, nolite in Ecclesia Schismatis causa existere, & fidem habere mendaciis. Ceterum in illa fui sententia,*
nullam

nullam de Successore mentionem, nisi Papa Sæcul. XII.
sepulto, esse faciendam. A. C. 1130.

Ipse Anacletus, epistolis ad varios da-
 tis, se Papam esse legitimum persuadere
 conabatur. Primo scripsit Lothario Ro-
 manorum Regi; eique memoriam refri-
 cat illius amicitia, quæ diu inter hunc
 Principem & Petrum Leonis parentem
 suum intercesserat, tumque subjungit; se
 Canonice electum, a Petro Episcopo Por-
 tuensi ante aram S. Petri, compluribus
 aliis Episcopis præsentibus, in omnium
 conspectu & solemni ritu fuisse consecra-
 tum, dum illi, qui Parti adversæ fave-
 rent, noctu ex ædibus Leonis Frangipa-
 nis, præcipui eorum Defensoris, fugere,
 & trans Tiberim salutis suæ consulere co-
 acti essent. Additque: *Favent nobis*
omnes Clerici, omnes viri Nobiles, mune-
ri nostro intra & extra urbem libere va-
camus, Cardinales ordinavimus, Episcopos
consecravimus. Et post alia: *Ne vos*
mendacis HaimERICI quondam Cancellari-
ri, furis & Simonia rei, aut Joannis
Cremensis, hominis infamis, & aperte Ni-
colaitarum Hæresi infecti, aut aliorum
fugitivorum decipi patiamini. Hanc
 Epistolam Archiepiscopus Bremensis de-
 tulit.

Cod. Cass.
 ap. Baron.

Clerici Sectatores Anacleti ad Re-
 gem quoque Lotharium epistolam dede-
 runt, in cujus fronte visuntur nomina

T t 3 Cardi-

Sæcul. XII. Cardinalium viginti septem, aliorumque
 A.C. 1130. Episcoporum Ecclesiæ Romanæ Suffraganeorum, Archipresbyterorum, Primicerii, multorumque Abbatum. Cardinalibus autem illi quoque sine dubio accensebantur, quos Anacletus nuperrime creaverat. Porro in hac epistola dicunt: *Literas ad te exaramus, Princeps Christianissime, sicut etiam ad alias Ecclesias in Oriente & in Occidente, eo animo & consilio, ut diluamus mendacia dicentium, & scribere non erubescantium, Anacletum Papam non Canonice & libere, sed parentum & propinquorum suorum favore & potentia, vi adhibita, fustibus impetis, vulneribus & cadibus fuisse electum.* Deinde electionem Innocentii opus esse ajunt HaimERICI Cancellarii, quem impudiciæ & Simonix accusant, atque aliorum Cardinalium quinque, qui cum Cancellario epulante parasitari solebant, & aliquot Episcoporum, *quibus, ajunt, in electione Papæ jus nullum est.*

Anacleti
 Epistolæ.

Cum Rex Lotharius, prima Anacleti epistola accepta, non respondisset, alteram scripsit opera usus cujusdam Clerici Argentoratensis, decima quinta Maji datam, simulque aliam ad Reginam ejus conjugem directam. Sed a neutro responsum impetravit. Tunc vero alias iterum literas ab Urbis Romanæ Præfeto & quibusdam viris nobilibus nomine
 totius

totius Civitatis ad Regem dari curavit, Sæcul. XII.
A.C. 1130.
 in quibus rogabant, ut Anacleti præsi-
 dium in se susciperet, si Romæ Impera-
 tor haberi vellet, & querebantur, bis
 spretas fuisse Papæ epistolas, quibus ne
 quidem responsum dedisset. Adjungunt,
 hanc causam esse, cur Papa necdum ad
 Regem cum Legati potestate quemquam
 misisset. Hæc epistola decima octava
 Maji data est.

Importunius egit Anacletus cum Re-
 ge Franciæ, ad quem statim Legatum
 misit Ottonem Episcopum Tudertinum,
 cum epistola, prima Maji data. Fatetur
 se magnam fiduciam in hujus Principis
 amicitia posuisse, a quo se in prima æta-
 te amatum & tenero affectu educatum
 dicit. Quod sine dubio ad illam com-
 morationem, cum Parisiis ad literas in-
 cubuit, referendum est. Dicit, legatum
 suum in mandatis habere, ut adjuncta
 suæ electionis & exorti Schismatis aperi-
 ret. Eidem vero Legato plures alias
 epistolas, Præsulibus Principibusque
 Franciæ reddendas commiserat, in qua-
 rum una Legato suo potestatem cele-
 brandi Concilia tribuit, & Ecclesiæ Gal-
 licanæ testimonium & laudem præstat,
 quod nunquam vel ullo errore infecta vel
 ullo schismate divisa fuisset. Omnes hæ
 Literæ prima die Maji datæ sunt. Sub
 idem tempus Anacletus alium legatum

ep. 8.

ep. 2.

T t 4

misit

Sæcul. XII. A.C. 1130. misit in Aquitaniam, videlicet Gregorium Cardinalem Diaconum, deferentem literas humanissimas ad Abbatem & Monachos Cluniacenses datas, in quibus dicit, se in illos, quos Schismaticos appellat, anathema pronunciaffe, postquam eos ter quaterque ad reddendam contumaciæ suæ rationem vocasset. Idem Gregorius mandata ab Anacleto accepit, quibus Legatus hujus Papæ constituebatur Gerardus Episcopus Inculis- mensis, eodem modo, quo istud munus sub Paschale Papa, ejusque Successoribus Gelasio, Callisto & Honorio gessisset. Erat vero hic Præsul de Gente Norman-
Order. 1. 13. norum Diœcesis Bajocensis, vir eruditus
ad an. 1136. & facundus in utraque lingua, nempe
908. Ar. Sa- Latina & Francica, optimæ famæ & ma-
gi. to 2. Spi- gnæ Romæ auctoritatis. Is Guillelmi
cil. p. 343. Ducis Aquitaniæ licentiam & libidinem virili vigore reprehendit. Mortuo Honorio, statim Innocentium legitimum Pontificem recepit, petiitque, ut Legati Sacræ Sedis potestas sibi confirmaretur; quod cum non obtinisset, ad Anacleti factionem conversus, ejusdem citra montes maximus defensor extitit. Anacletus ad Imperatorem Constantinopolitanum quoque Legatum misit; quod ex ipsius epistola ad Episcopum Drivastinensem in Albania data cognoscimus. Tandem etiam Regi Hierosolymarum scripsit;

Ibid. p. 355.

ep. 14.

psit; sed cuncti conatus in Oriente effecti caruerunt.

Sæcul. XII.
A.C. 1130.

§. III.

Rogerus Rex Siciliae, Schismaticus.

At vero in Italia Anacletum Papam recepit Rogerius Dux Calabriae. Nam isto anno millesimo centesimo trigesimo Anacletus Beneventum & inde Avellinum profectus, pacta cum hoc Duce iniiit, sororem suam in conjugium tradidit & Regis Siciliae titulum concessit, addita licentia, qua se ab Archiepiscopis illius provinciae, assistentibus aliis Episcopis, coronari curaret. Principatum quoque Capuanum & Dynastiam Neapolitanam addidit, ipsiusque precibus dedit, ut Archiepiscopo Panormitano tres in Sicilia Episcopos, videlicet Syracusanum, Agrigentinum & Mazarensem seu Catanensem consecrandi jus esset. His autem adjecta est conditio, ut Rogerius homagium praestaret Papae & singulis annis sex centos *Scyphatos* (Nummi erant aurei scyphi formam referentes) penderet. Bulla vigesima septima Septembris anno millesimo centesimo trigesimo data, primum omnium est monumentum, quo Sicilia Regni Titulum sibi competere probare potest. Quibus illud non placet, quod Jus Legationis, Monarchia Siciliae dictum, ab Urbano II. Papa concessum fuerit, 55.

Chron. Cass. IV. c. Chron. Benev. & Dipl. ap. Baron.

Cang. Gloss.

Baron. hic.

Sup. lib. LXIV. §.

